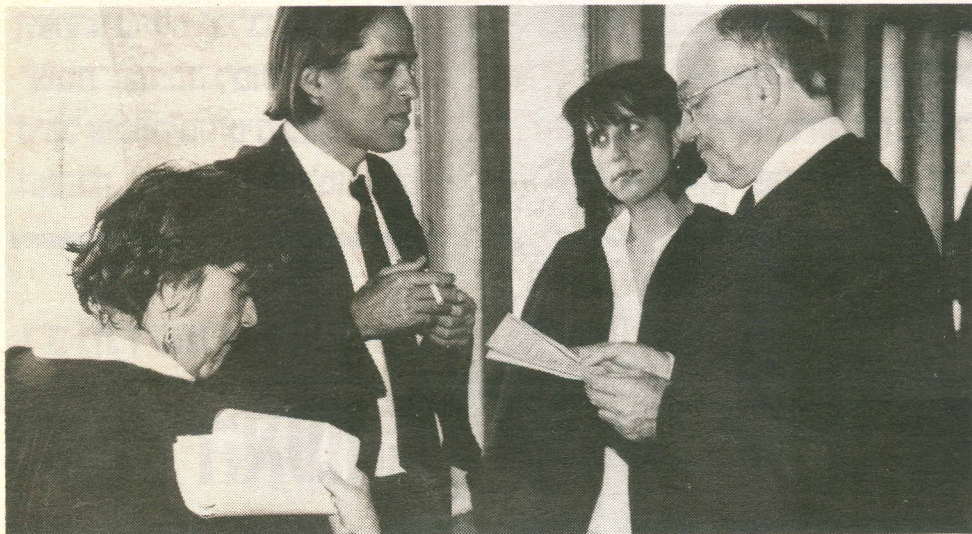

מתגבשת פשרה בתביעת הדיבה שהגיש המרגל יוסף עמית נגד "ידיעות" ו"מעריב"

העיתונים יתנצלו: עמית לא ריגל לטובת סוריה

ענת טרוסטי

מעיינים בהסכם הפשרה. מימין, עו"ד מוזר, "ידיעות אחרונות", עו"ד מור, "מעריב", עו"ד אסן, מייצג את עמית, ועו"ד שטרן, פרקליטת מחוז תל אביב (צילום: ציון צפריר)

נחתם. בנוסח שהיה מקובל בשנת 1990, ושהוגש לבית המשפט, יש חל"קים שלא מתאימים למציאות, לאור הפרסומים שהיו לאחרונה". מוזר מת"יחס לסעיף שבו נאמר, כאילו הדברים הובהרו בבית המשפט, ולא כך היה. בינתיים ממשיך עמית לרצות את עונשו בכלא איילון ברמלה. הוא יושב בחדר שנחשב לטוב ולמסודר באגף, ויש בו, לדברי אנשי האגף, אפילו מים חמים, פריבילגיה שלא כל אסיר זוכה לה בחדרו. בחדר יש גם טלוויזיה, רדיו וטייפ.

בגלל מצבו הבריאותי והניתוח שעבר לפני שבועות אחרים, עמית אינו עובד. הוא מבלה את זמנו בקריאת עיתונים, המגיעים לחדרו, ובפתיחת תשכצים. הוא ממשיך לכתוב ומטייל באגף. מצב רוחו טוב בדרך כלל, והוא נהנה מאהרה רבה בין האסירים ובין אנשי סגל בית הסוהר.

בשבוע שעבר זכה לביקור נציב שירות בתי הסוהר, שאליה התלווה מפקד כלא איילון. חוץ מכל אלו, נפגש עמית באופן סדיר עם עורכי הדין שלו, שמאל צאנג ורד אסן, ועם בני משפחתו.

פרקליטי העיתונים לקחו את הסכם הפשרה המוצע לעיון סופי. נראה כי הנוסח שייקבע לא יהיה רחוק מן הנוסח המוצע. "מטרת התביעה", אמר עורך דין אסן, "היתה להקל על מצוקה מיידית של עמית, שלמרות איסור הפרסום הוחזק בעיני הסובבים אותו כמרגל סורי". "בטווח הארוך רצונו הכרה של העיתונים ושל המדינה בכך שהאיש לא ריגל למען סוריה, ושלא נחשף בעקבות חקירת חוליית מחבלים.

"סברנו שאנחנו יכולים להוכיח את הדברים בקלות על ידי הצגת כתב האישום ופסק הדין ממשפטו של עמית בבית המשפט המחוזי בחיפה. אבל כל זה נמנע, משום שעם הגשת התביעה, ביקשה המדינה איסור פריסום מוחלט עליה.

"כרצוני יש הסכמים עקרונית על הניסוח, ואנחנו מקווים שהפשרה הזאת תסתיים בהקדם. העובדה שההסכם נערך בידיעת פרקליטות המדינה חשיב ובה. אנחנו רואים בזה הכרה רשמית של המדינה בעובדה, שעמית לא היה מרגל סורי". עו"ד מוזר: "הסכם הפשרה עוד לא

האחרון של עיתון יום שישי, ידיעה שכותרתה: "הפרסום בישראל שלנו" משנת 1986 אינו נכון. הרב סרן שנשפט לא ריגל לטובת סוריה".

בהמשך הידיעה ייאמר, אם אכן יסכימו הצדדים על נוסח זה כנוסח סופי:

"ביולי 1986 צוטטה בעיתוננו ידיעה שהתפרסמה בעיתון 'ישראל שלנו', המופץ בארצות הברית. לפי אותה ידיעה הואשם רב סרן בחיל המד ודיעין של צה"ל בריגול לטובת סוריה. עוד פורסם, כי הקצין נחשף בעקבות חקירתה של חוליית מחבלים שני תפסה בדרום לבנון, וכי הוא בנו של קצין משמר הגבול בגמלאות. לאחר שנשפט בדלתיים סגורות, הגיש הקצין ציון יוסף עמית תביעת דיבה לבית הדין משפט המחוזי, שבה הובהר כי הפרסום בישראל שלנו היה מוטעה, וכי האיש לא ריגל למען סוריה ולא נחשף בעקבות חקירת חוליית מחבלים.

"הסכם שנערך בבית המשפט, כידוע פרקליטות המדינה, שם קץ לתביעה על ידי התרת פרסום העובדות הכלולות בידיעה זו".

סקרנים ועיתונאים חיכו ביום שני בבוקר מול אולם המשפטים של השופט אליהו וינוגרד, בבית המשפט המחוזי בתל אביב. תיק 112/90. שם התובע לא פורסם על לוחות המודעות, אבל מי שהגיע ידע שיש סיכוי לפגוש את יוסף עמית, המרגל הישראלי, שסיפורו שוחרר לפני שבועיים לפרסום.

בינואר 1990 הגיש עמית, באמצעות עורכי דינו אז, אמנון זכרוני ורד אסן, תביעה נגד העיתונים "מעריב" ו"ידיעות אחרונות". תביעת דיבה הוגשה בעקבות פרסומים בשני העיתונים, שבהם נאמר שעמית הורשע בריגול לטובת סוריה, ונחשף בעקבות תפיסתה של חוליית מחבלים בדרום לבנון.

עמית, שלא הואשם ולא הורשע בריגול לטובת סוריה, או בריגול לטובת כל מדינה עוינת אחרת, החליט לתבוע את דיבתו. סמוך למועד הגשת התביעה, הצליחו הצדדים להגיע לפשרה, שלפיה יפרסמו העיתונים תיקון לידיעה שפורסמה ביולי 1986, עילת התביעה, בגודל ובמיקום שהיו מוסכימים על הצדדים.

בגלל החיסיון שהוטל על פרשת עמית עם מעצרו, במארכ 1986, חייסיון שהורס בחלקו רק לפני שבועיים, לא ניתן היה לממש את הסכם הפשרה, והוא הוקפא. בימים אלה, מיד עם הסרת החלקית של החיסיון, חזרו הצדדים לדון בתביעה.

הדיון, כאמור, התקיים אצל נשיא בית המשפט המחוזי בתל אביב, אליהו וינוגרד. בפני השופט הופיעו הצדדים הנוגעים בדבר, מלבד עמית. עורך הדין רד אסן, שייצג את הקצין הכלוא, עורך הדין מיכאל מוזר בשם "ידיעות אחרונות", ועורכת הדין פנינה מור בשם "מעריב". עוד בטרם הודיעה הצדדים לשופט על הפשרה המתגבשת, קמה נעמי שטרן, פרקליטת מחוז תל אביב, והודיעה לבית המשפט שוב את פרטי הסרת החיסיון.

על פי ההסכם בין הצדדים, יפרסמו "ידיעות אחרונות" ו"מעריב" בעמוד